

Den eviga längtan

Det bor en sorg i mitt bröst
den slår ut mellan vinter och vår
Jag försöker att inte väcka den,
låter den sova som en fågelunge
men när jag hör kvittret, vet jag
det som väckts går ej att gömma
Denna vederkvickelse, gäckar och späckar
Tyst låt mig sova här i mitt trygga rum
Men ack den låter mig ej vara i fred
envis som den är.
Så, brist då du skälvande, ettriga krake
brist ut i din fulla blom
Jag orkar ej längre hålla emot!
Ah se det var ingen sorg,
det var den glömda längtan
som legat dold.
Välkommen min vän
jag visste ej det var du
mitt blomstrande jag
Var det du som tärde och sprängde
som jag sökte hålla emot
Det bor en längtan i mitt bröst
Jag låter den vila här till kommande vår

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Zena Viklund med Poeter.se id #16479 innehar upphovsrätten